

Дело C-72/24 [Keladis I]ⁱ**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

30 януари 2024 г.

Запитваща юрисдикция:Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Първоинстанционен
административен съд Солун, Гърция)**Дата на акта за преюдициално запитване:**

30 ноември 2023 г.

Жалбоподател:

HF

Ответник:Anexartiti Archi Dimosion Esodon (Независим публичен орган за
приходите)**Предмет на главното производство**

Жалба за отмяна на актове за установяване на митнически задължения, с които е установено, че жалбоподателят е участвал в съставляващи контрабанда деяния, начислени са му увеличени мита поради тези деяния, установена е солидарната му отговорност за плащането на целия размер на посочените увеличени мита и му е начислена цялата сума на неплатения ДДС (данък върху добавената стойност), която дължи солидарно с другите съизвършители, по всяка една от декларациите за внос.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициално запитване — Мита — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Митническа стойност — Деклариране на митническа стойност,

ⁱ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

която е по-ниска от действителната стойност — Данъчна основа за ДДС — Пазарна стойност — Определяне — Методи за определяне на пазарната стойност — Лице, което е длъжно да заплати ДДС при внос

Преюдициални въпроси

(1) Отговарят ли статистическите стойности, наречени „прагови стойности“ (*threshold values*) — „справедливи цени“ (*fair prices*), които се основават на статистическата база данни COMEXT на Евростат и произтичат от информационната система на OLAF (AFIS-Anti Fraud Information System), част от която е приложението Automated Monitoring Tool (AMT) —, и които са на разположение на националните митнически органи чрез съответните електронни системи, на условието да са достъпни за всички икономически оператори, както е уточнено в решение от 9 юни 2022 г., *Fawkes Kft*, C-187/21? Представяват ли съдържащите се в тях данни само агрегирани данни съобразно установеното в Регламент № 471/2009 и Регламент № 113/2010 относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни, които са в сила през релевантния период?

(2) В рамките на последваща проверка, когато не е възможно физически да се проверят внесените стоки, могат ли статистическите стойности в базата данни COMEXT, доколкото се считат за общодостъпни и не съдържат само агрегирани данни, да бъдат използвани от националните митнически органи само за да се потвърдят основателните им съмнения, че обявената в декларациите стойност е пазарната стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане сума за тези стоки, или те могат да бъдат използвани и за целите на определянето на митническата им стойност на тази основа в съответствие с алтернативния метод, посочен в член 30, параграф 2, буква в), на Митническия кодекс на Общността (Регламент № 2913/1992) (съответстващ на така наречения „дедуктивен“ метод, посочен в член 7[4], параграф 2, буква в) от Митническия кодекс на Съюза (Регламент № 952/2013) или евентуално друг метод? Какво значение има за разрешаването на този въпрос обстоятелството, че не може да се установи, че понастоящем се продават идентични или подобни стоки по смисъла на член 152, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2454/93 (Регламент за прилагане)?

(3) Във всеки случай, съвместимо ли е равностойното на прилагането на минимални цени използване на посочените статистически стойности за определянето на митническата стойност на конкретни вносни стоки със задълженията, произтичащи от Международното споразумение за определяне на митническата стойност на Световната търговска организация (СТО), наречено също Споразумение за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г., по което Европейският съюз е страна, като се има предвид обстоятелството, че това споразумение изрично забранява използването на минимални цени?

(4) Във връзка с предходния въпрос, прилага ли се предвиденото в член 31, параграф 1 от Митническият кодекс на Общността (Регламент № 2913/1992) изискване за спазване на общите принципи и разпоредби на посоченото по-горе международно споразумение за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. по отношение на резервния метод за определяне на митническата стойност и съответно на изключването на прилагането на минималните стойности, предвидено в параграф 2 от същия член [което не се съдържа в съответстващата разпоредба на член 74, параграф 3 от Митническият кодекс на Съюза (Регламент № 952/2013)], само когато се използва този метод или те уреждат всички алтернативни методи за определяне на митническата стойност?

(5) Ако се установи, че при вноса е било използвано опростяване при класирането по смисъла на член 81 от Митническият кодекс на Общността (Регламент № 2913/1992) (понастоящем член 177 от Митническият кодекс на Съюза (Регламент № 952/2013)), възможно ли е да се приложи алтернативният метод по член 30, параграф 2, буква в) от Митническият кодекс на Общността (Регламент № 2913/1992) (съответстващ на член 70, параграф 2, буква в) от Митническият кодекс на Съюза (Регламент № 952/2013), независимо от разнородността на стоките, декларирани под същия код по ТАРИК в същата декларация, и от последващата фиктивна стойност на стоките, които не попадат в този код за тарифно класиране?

(6) В заключение, независимо от предходните въпроси, достатъчно ясни ли са в съответствие с изискванията на европейското право разпоредбите на гръцкото законодателство, уреждащи определянето на лицата, които са длъжни да заплатят ДДС при внос, доколкото определят като данъчнозадължено лице „собственикът на внасяните стоки“?

Релевантни разпоредби на правото на Съюза и практика на Съда

Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 година за сключване на Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките и протокола за изменение към нея (ОВ L 198, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 3, стр. 199)

Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3): член 3, параграф 1 и приложение I

Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58): съображение 6, член 4, точка 10, член 29, параграф 1, членове 30, 31, 59, 62,

63, 68, 74, 78, 79, 81, 201, 213, член 220, параграф 2, член 221, параграфи 3 и 4 (наричан по-нататък „МКО“)

Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3): член 19, параграф 1, член 142, параграф 1, членове 150, 151, 152, 181а

Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3), въз основа на което Европейската общност сключва и „Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията от (1994)“ (ОВ L 336, 1994 г., стр. 119; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 128)

Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 година относно взаимопомощта между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси (ОВ L 82, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 10, стр. 3): членове 23 и 24

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7): съображения 43 и 44, член 2, параграф 1, членове 30, 70, 85, 201 и 211

Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1172/95 на Съвета (ОВ L 152, 2009 г., стр. 23): член 3, параграф 1, член 4, параграф 1, член 5, параграф 1, членове 6 и 8

Регламент (ЕС) № 113/2010 на Комисията от 9 февруари 2010 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на обхвата на търговията, определянето на данните, съставянето на статистиката за търговията по характеристики на стопанската дейност и по валута на фактуриране, както и специфични стоки или движения (ОВ L 37, 2010 г., стр. 1): член 4, параграфи 1 и 2

Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза

(преработен текст) (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1): членове 71, 72, 74, 177 (наричан по-нататък „МКС“)

Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 343, 2015 г., стр. 558): член 222

Решения на Съда от 28 февруари 2008 г., Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128), от 29 юли 2010 г., Pakora Pluss (C-248/09, EU:C:2010:457), от 12 декември 2013 г., Christodoulou и др. (C-116/12, EU:C:2013:825), от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455), от 9 март 2017 г., GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195), от 9 ноември 2017 г., LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839), от 20 декември 2017 г., Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984), от 20 юни 2019 г., Oribalt Rīga (C-1/18, EU:C:2019:519), от 10 юли 2019 г., Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung (C-26/18, EU:C:2019:579), от 19 декември 2019 г., Amoena (C-677/18, EU:C:2019:1142), от 18 юни 2020 г., Hydro Energo (C-340/19, EU:C:2020:488), от 9 юли 2020 г., Директор на Териториална дирекция Югозападна — Агенция „Митници“ (C-76/19, EU:C:2020:543), от 19 ноември 2020 г., 5th AVENUE (C-775/19, EU:C:2020:948), от 3 март 2021 г., Hauptzollamt Münster (Място на възникване на ДДС) (C-7/20, EU:C:2021:161), от 22 април 2021 г., Lifosa (C-75/20, EU:C:2021:320), от 8 март 2022 г., Комисия/Обединено кралство (Борба с измамата чрез занижени цени) (C-213/19, EU:C:2022:167), от 12 май 2022 г., U. I. (Косвен митнически представител) (C-714/20, EU:C:2022:374), от 9 юни 2022 г., Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457) и от 9 юни 2022 г., FAWKES (C-187/21, EU:C:2022:458)

Релевантни разпоредби на националното право

Nomos 2859/2000, Kyrosi Kodika Forou Prostithemenis Axias (FEK A' 248/7.11.2000) (Закон № 2859/2000 за прилагане на Кодекса за данъка върху добавената стойност) (Официален вестник на Гърция A'248/7.11.2000 г.):

Член 1, член 2, параграф 1 и член 20, параграф 1

Член 35, параграф 3: „При внос на стоки данъчнозадължено лице е собственикът на внесените стоки в съответствие с разпоредбите на митническото законодателство“.

Nomos 2960/2001, Ethnikos teloneiakos kodikas (FEK A' 265/22.11.2001) (Закон № 2960/2001 за Националния митнически кодекс) (Официален вестник на Гърция A'265/22.11.2001 г.):

Член 1, параграф 1, член 28, параграфи 1 и 2

Член 29, параграф 6: „Длъжник по митническото задължение е деклараторът, лицето, от името на което се подава декларация за акциз и други данъци, както и всяко друго лице, за което е възникнало задължение по силата на разпоредбите на митническото законодателство [...]“.

Член 31, член 33, параграф 1, член 142

Член 150: „1. В съответствие с разпоредбите на членове 152, 155 и сл. от настоящия кодекс на лицата, за които се установи, че по какъвто и да е начин са участвали в митническо нарушение по смисъла на член 142, параграф 2 от настоящия кодекс, се налага поотделно и солидарно, съобразно степента на участие и независимо от образуваните срещу тях наказателни производства, тройно до петорно увеличен размер на митото, дължимо за предмета на нарушението, за всички съизвършители. За тази цел митото се изчислява в съответствие с разпоредбите на Митническият кодекс на Общността и съответните национални разпоредби, уреждащи възникването на митническото задължение. При [...] занижено фактуриране данъчната основа за горепосоченото увеличено мито се състои от разликата между митото, произтичаща от получената към момента на митническото оформяне стойност, и текущата пазарна стойност. В случай че тройният размер на митото и другите данъци за контрабандните стоки е под хиляда и петстотин евро (1 500,00), санкцията е равна на тази сума за акцизни стоки и на половината от тази сума за други стоки [...] Митото, данъците и другите такси, които не са били платени, въпреки че е възникнало митническо задължение в съответствие със закона, могат да бъдат начислени отделно с мотивиран акт за установяване на задължения. [...] 5. Издаденият акт за установяване на задължения не зависи от воденето на паралелно наказателно производство и от постановяването на присъда“.

Член 155

Кратко представяне на фактите и производството

- 1 Жалбоподателят е собственик на предприятие за облекла и в рамките на търговската си дейност купува облекла, внесени от Турция, от вносител на облекла.
- 2 През 2014 г. въпросният вносител е учредил еднолично дружество за продажба на едро на облекла със седалище в Солун. До края на 2016 г. дружеството е подало стотици декларации за внос, като декларираната стойност на стоките е около 6 000 000,00 EUR. През 2016 г. митническата служба проверява счетоводната отчетност на дружеството след жалба за занижено фактуриране на внасяните стоки.
- 3 При проверката са установени нередности в дейността на дружеството и в извършвания от него внос. По-специално се установява, че предполагаемият вносител е служител на друг търговец на облекла. Освен това стоките,

подложени на физическа проверка, са били в същото количество като обявените във всяка декларация за внос, но се различавали по качество, състав, размер, дизайн и стойност, което не е било отразено във фактурите за внос, приложени към декларациите, тъй като според проверяващите обявените стойности били явно по-ниски от действителните.

- 4 След проверката митническата служба стига до извода, че дружеството само привидно е собственост на вносителя, като действителният оператор е горепосоченият търговец на облекла. Според проверяващите органи контрабандната верига е действала по следния начин: операторите, които се интересуват от внос на облекла от Турция, първоначално отивали в тази държава и се свързвали с доставчиците, на които плащали в брой. Споразумението предвиждало стоките да не се изнасят директно от продавача, а се предават на транспортно дружество, което да извърши превоз в Гърция. Стоките били опаковани по такъв начин, че да заблудят гръцките митнически органи по отношение на тяхното качество и стойност. За митническото оформяне на стоките била издавана фактура от друго турско дружество с неточна стойност (занижено фактуриране), която включвала всички стоки и в която дружеството било посочено като купувач. Във въпросната фактура стоките били вписани общо, а посочените стойности били много по-ниски от действително платените от гръцките търговци на действителните турски доставчици.
- 5 След митническото оформяне стоките се превозвали от друго транспортно дружество до действителните купувачи в цяла Гърция. Възнаграждението за превоза от Турция се заплащало от крайните получатели в брой и без издаване на данъчна фактура, като ДДС, съответстващ на издадената от дружеството фактура, също се плащал в брой. Стойностите, посочени във фактурите за продажби на вътрешния пазар, били само малко по-високи от декларираните в момента на вноса, докато количествата, посочени в повечето фактури, били неточни, тъй като повечето получатели не искали фактурите да отразяват действително получените количества.
- 6 Общият размер на неплатените данъци и други такси за почти целия внос на дружеството е оценен от компетентната митническа служба в Солун на 6 211 300,19 EUR.
- 7 Установено е по-конкретно, че през 2014 г. жалбоподателят умишлено е поръчал, закупил, внесъл и получил, заедно с другите основни съдружници в дружеството на вносителя, стоки на занижени цени, които са били внесени с девет декларации, към които са били приложени фактури, в които неточно е отразена стойността на стоките. Жалбоподателят признава съществуването на тези сделки с дружеството на вносителя, но отрича стоките да са били фактурирани на занижени цени и оспорва начина, по който е изчислена митническата стойност на стоките.

- 8 Митническата служба обаче приема, че всички лица, участващи в контрабандната верига, както и жалбоподателят, в качеството си на краен получател и купувач на стоките, са действали с общо намерение да извършат престъплението контрабанда, изразяващо се в занижено фактуриране на стоките към момента на вноса и в държане на тези стоки, предназначени за потребление.
- 9 Впоследствие са издадени обжалваните от жалбоподателя актове за установяване на митнически задължения, съгласно които се приема, че отговорност за контрабандата носят, от една страна, жалбоподателят, в качеството си на краен получател на стоките по всяка декларация и действителен вносител, и от друга страна, лицата, свързани с дейността на дружеството. Приема се, че те са действали съгласувано с намерението да лишат гръцката държава от данъците, които трябва да бъдат събрани върху внасяните от чужбина стоки, като по този начин е било избегнато плащането на съответния ДДС и е била получена съответната пряка имуществена облага.
- 10 Въз основа на гореизложеното е преоценена стойността на стоките, внесени с всяка декларация, и е изчислен размерът на неплатения ДДС за всеки вносител и за всяка декларация, който е начислен солидарно на всички съизвършители, като същевременно са наложени увеличени мита, равняващи се на тройния размер на неплатения ДДС.
- 11 Следва да се отбележи, че след подаване на жалбата жалбоподателят е оправдан за престъплението контрабанда с влязла в сила присъда през 2021 г.

Основни доводи на страните в главното производство

- 12 На първо място, жалбоподателят отрича всякакво участие в твърдяната контрабанда и твърди, че не било налице занижено фактуриране, докато ответникът иска доводите на насрещната страна да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.
- 13 Жалбоподателят освен това твърди, че запитващата юрисдикция била обвързана от окончателната оправдателна присъда за престъплението контрабанда. От друга страна, ответникът твърди, че обвързващото действие на горепосочената окончателна оправдателна присъда се ограничавало до въпроса за контрабандата и до свързаните с нея увеличени мита, а не до частта, съответстваща на ДДС, приложим за стоките в разглежданите декларации.
- 14 Освен това жалбоподателят твърди, че митническата служба неправилно е определила *a posteriori* митническата стойност на разглежданите стоки. Тъй като във всяка декларация стоките са били различни (с различен код по ТАРИК), жалбоподателят твърди, че митническата служба

незаконнообразно взела предвид стойността на стоките с код по ТАРИК в тарифната позиция с най-високата ставка, декларирана от вносителя при опростяването на класирането. Той твърди освен това, че процедурата за опростяване е била използвана само в малък брой случаи.

- 15 Освен това според жалбоподателя митническата служба неправилно е взела предвид цената на стоките, които представляват най-голямото количество в декларацията, или цените, на които разглежданите стоки са били продавани през същия период. Съгласно неговите твърдения обаче, следвало да бъде взета предвид стойността на стоки, които не са свързани с внесените с разглежданите декларации стоки, с които той не е търгувал.
- 16 В допълнение жалбоподателят твърди, че методът „справедливи цени“ — „прагови стойности“ (*threshold values*), основан на данните, извлечени от информационната база данни и от общностната система AFIS и АМТ, не бил част от никой от изчерпателно изброените в МКС методи за изчисляване на митническата стойност, бил произволен и следователно не бил законосъобразно използван. Използването на тези цени можело да се направи само за оспорване на декларираната стойност, а не за определяне на митническата стойност.
- 17 По-специално, съгласно твърденията на жалбоподателя, към момента на подаване на разглежданите декларации (2014 г.) използваните „справедливи цени“ дори не били приложими. Дори ако се приеме за законосъобразно тези цени да се използват за определяне на митническата стойност, цените на стоките в тарифната позиция с най-високата ставка в настоящия случай били използвани незаконнообразно за всички внесени с въпросните декларации стоки. Освен това довело до големи колебания в цената на една и съща стока в различните декларации.
- 18 Ето защо според жалбоподателя, от една страна, митническата стойност в случая не е била законосъобразно определена въз основа на кодовете по ТАРИК, и от друга страна, във всеки случай не били изложени конкретни основания за неизползването на пазарната стойност и на други алтернативни методи, нито за метода за изчисляване на митническата стойност на стоките в момента на вноса.
- 19 Според ответника опростяването на класирането било приложено общо към всички разглеждани декларации. Освен това той твърди, че определянето на митническата стойност не било произволно, а въз основа на метода на единичната цена, прилаган съгласно минимална тарифа, основана на 50 % от справедливата цена за килограм стока (а не за артикул), получена чрез информационната система АМТ чрез AFIS МАВ.
- 20 Освен това ответникът счита, че прилагането на опростяването на класирането не изключва възможността да се използва предишният метод за определяне на митническата стойност. Причината, поради която е бил

приложен този метод, била, че в този случай не било възможно да се приложи методът на пазарната стойност за идентични или подобни стоки, на първо място, поради непълното описание на всяка стока в съответните фактури, и на второ място, поради невъзможността те да бъдат физически проверени, тъй като не са били иззети. Въпреки това, дори да е бил приложим, той щял да доведе до определянето на по-висока стойност. Що се отнася до големите разлики в отделните декларации, свързани с цената на една и съща стока, ответникът твърди, че това се дължало, от една страна, на факта, че определената митническа стойност била изчислена за артикул, а не за килограм, както е случаят при праговите стойности, и от друга страна, на тарифната позиция, в която те са класирани заедно, тъй като се считат за една и съща стока.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 21 Запитващата юрисдикция най-напред посочва, че макар да не е обвързана от посочената по-горе оправдателна присъда, що се отнася до вменяването на отговорност на жалбоподателя на загубата на ДДС при вноса, тя въпреки това трябва, в съответствие с презумпцията за невинност, да я вземе предвид в светлината на изтъкнатия довод, че той не е знаел за заниженото фактуриране на разглежданите внесени стоки.
- 22 Освен това запитващата юрисдикция счита, че проверката от страна на митническите органи на законосъобразността на заниженото фактуриране трябва разумно да предхожда преценката дали жалбоподателят е знаел или не за това занижено фактуриране. Всъщност става въпрос за обективния характер на твърдяното нарушение, който се отнася до това да се установи дали действително договорената и платена цена, върху която се изчисляват митата и другите данъци, в случая е била по-висока от цената, декларирана и посочена във фактурите, представени в момента на митническото оформяне. Следователно запитващата юрисдикция се съсредоточава върху проверката на основателността на твърденията за наличие на основанието за обжалване, отнасящо се до неправилното определяне на митническата стойност от митническата служба.
- 23 Въз основа на разпоредбите на европейското митническо право, уреждащи въпроса относно методите за определяне на митническата стойност, на съществуващата практика на Съда в областта на изчисляването на митническата стойност на внасяните стоки, предвид възможността да се използват „статистически стойности“, но също така и на съответните разпоредби на МКО (понастоящем МКС) в по-широк контекст на международното право и съответните задължения на Съюза, запитващата юрисдикция счита, че използването на „статистически стойности“ при определянето на „справедливи цени“ и на „прагови стойности“ (*threshold values*) не е необичайно. Това използване има за цел да помогне на компетентните национални митнически органи, от една страна, да

установяват случаи на измама и избягване на плащането на мита и данъци върху вноса чрез занижено фактуриране, и от друга страна, в допълнение, да определят митническата стойност на внасяните стоки.

- 24 Освен националните статистически бази данни съществуват и подобни европейски бази данни, като например митническата информационна система по Регламент № 515/97 и COMEXT (управлявана от Евростат), чиито данни захранват информационната система за борба с измамите на OLAF (AFIS-Anti Fraud Information System), част от която е приложението Automated Monitoring Tool (AMT).
- 25 Националните митнически органи имат достъп до горепосочените данни чрез собствените си информационни системи, но тази възможност не изглежда да е налице за всички икономически оператори. Освен това статистическите бази данни, уредени с Регламент № 471/2009, Регламент № 1172/1995 и Регламент № 113/2010, по принцип съдържат обобщени данни, без да се вземат предвид специфичните характеристики на стоките и търговското равнище на продажбите, макар определянето на статистическата стойност изрично да е при спазване на общите принципи, установени в Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията (Споразумението на СТО за определяне на митническата стойност), които изключват произволни или фиктивни стойности.
- 26 В светлината на гореизложеното според запитващата юрисдикция „статистическите стойности“ под формата на „справедливи цени“ несъмнено могат да бъдат използвани от митническите органи, за да се потвърди основателно съмнение относно истинността на декларираната пазарна стойност, заедно с другите проверки, извършвани от органите за митнически контрол. В това отношение следва да се отбележи, че тези „статистически стойности“ могат да се използват от Европейския съюз за определяне на дефицита във вноската на „собствени средства“ на държавите членки, които не извършват ефективни проверки за разкриване на измамите (решение от 8 март 2022 г., Комисия/Обединено кралство, C-213/19, ECLI:EU:C:2022:167).
- 27 Като се има предвид обаче, че в посоченото по-горе решение на Съда (вж. по-специално точка 412) се прави позоваване и на изключителното правомощие на държавите членки да определят митническата стойност като основа за изчисляване на митата в съответствие с предвидените в МКО (понастоящем МКС) последователно приложими методи, както и на необвързващия характер на използвания критерий за риска, запитващата юрисдикция има основателни съмнения дали тези средни статистически стойности („прагови стойности“) могат да се използват като такива за определяне на митническата стойност на стоките.

- 28 Освен това възникват и съмнения дали използването на тези стойности може да бъде конкретно включено в алтернативния метод, предвиден в член 30, параграф 2, буква в) от Митническият кодекс на Общността, който според практиката на гръцките митнически органи е приложен в настоящия случай, независимо от факта, че и този метод се отнася и за „идентични“ и „подобни“ стоки. Освен това изглежда, че периодът, за който се отнасят въпросните стойности, не попада във времевите граници, предвидени в член 152, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 2454/1993.
- 29 Съмненията на запитващата юрисдикция се увеличават поради факта, че използването само на посочените стойности по същество предполага определянето на митническата стойност въз основа на минимални стойности, които по дефиниция са фиктивни, в противоречие с преобладаващата в международната търговия философия за определяне на митническата стойност. Освен това запитващата юрисдикция изпитва други съмнения относно правилното тълкуване и прилагане на разпоредбите на европейското право относно специфичния характер на разглеждания внос, който е извършен чрез опростяването, предвидено в член 81 от МКО (понастоящем член 177 от МКС), състоящо се в декларирането под един код по ТАРИК, а именно този, за който е предвидена най-високата митническа ставка, на всички стоки от една и съща декларация, класирани под различни кодове.
- 30 Предвид тези съмнения относно тълкуването и прилагането на спорните разпоредби от МКО и от Регламент № 2454/93, както и поради неотложната необходимост от разрешаване на тези свързани с тълкуването въпроси, тъй като те се поставят по голям брой сходни дела, които вече са висящи пред гръцките съдилища, запитващата юрисдикция решава да спре производството и да постави на Съда първите пет преюдициални въпроса.
- 31 В заключение, доколкото настоящият случай се отнася до оспорването (само) на ДДС (поради вноса в Гърция на стоки от Турция, за които не е предвидено мито) на крайния получател на разглежданите стоки, като има предвид, че всяка държава членка определя лицето или лицата, установени като данъчнозадължени за този данък или признати за такива, при условие че националните разпоредби са достатъчно ясни и точни и при спазване на принципа на правна сигурност, запитващата юрисдикция се съмнява, че разпоредбите на Закон № 2859/2000 и на Закон № 2960/2001 отговарят на това условие и счита за необходимо да постави на Съда шестия преюдициален въпрос.